

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **A. B.**, zastoupeného Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem Na Jíkalce 13, Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2005, č. j. OAM-691/LE-B04-B04-2004, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 59 Az 8/2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 9. 2005, č. j. 59 Az 8/2005 - 23,

### t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto usnesení nebyl žalobci (dále též „stěžovatel“) udělen azyl v České republice podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů; současně na něj nebyla vztažena překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 9. 2005, č. j. 59 Az 8/2005 - 23, byla zamítnuta žaloba žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaného. Ve včasné kasační stížnosti stěžovatel namítl, že žalovaný v řízení o udělení azylu porušil § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. Dále se odvolal na čl. 43 a 53 Příručky postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků a navrhl zrušení rozsudku Krajského soudu v Plzni a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 1. 2006, č. j. 59 Az 8/2005-54, byl stěžovateli ustanoven zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokát Mgr. Roman Seidler. Usnesením téhož soudu ze dne 18. 4. 2006, č. j. 59 Az 8/2005 - 62, byl stěžovatel prostřednictvím tohoto advokáta vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení uvedl, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů kasační stížnost podává, s tím, že v případě neodstranění vad kasační stížnosti bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 20. 4. 2006, kasační stížnost však nedoplnil.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Pouhý obecný odkaz na § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 spr. ř. a citace některých mezinárodněprávních dokumentů neumožňují Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost věcně projednat, neboť v těchto odkazech nelze spatřovat důvody kasační stížnosti. Stěžovatel, jenž byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, byl jeho prostřednictvím soudem vyzván k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby uvedl, v jakých skutečnostech spatřuje důvody kasační stížnosti. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Kasační stížnost však nebyla doplněna.

Nejvyšší správní soud se tedy kasační stížností nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Pouhá citace ustanovení správního řádu a některých mezinárodněprávních dokumentů nepředstavuje důvody kasační stížnosti. Zastoupený stěžovatel byl Krajským soudem v Plzni vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, proto Nejvyšší správní soud konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl. Za této procesní situace se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyššímu správnímu soudu však do dne jeho rozhodnutí nebylo prokázáno, že v daném případě proběhla první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, proto o odměně advokáta za zastupování v řízení o této kasační stížnosti nerozhodoval.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. června 2006

JUDr. Marie Součková  
předsedkyně senátu